

ordning, der har fungeret meget kort tid, men jeg er ingenlunde afvisende over for – som det også blev udtrykt, senest af hr. Frank Dahlgaard tror jeg – at hvis der er et behov for det, må vi justere på vores taxameterordning. Det er jeg helt indstillet på, for selvfølgelig har vi ikke noget ønske om, at måden at finansiere vore institutioner på skulle medføre et kvalitetsfald. Der er som sagt ikke belæg for det, men hvis udviklingen viser noget i den retning, er jeg klar til at gribe ind, og så vil det i øvrigt også være noget, vi med god grund kan og bør forhandle om.

Der har også været synspunkter på værdien af internationaliseringen på feltet. Der er jeg meget enig med hr. Kjeld Rahbæk Møller, som jo netop understregede betydningen af, at vi også forsker på områder, som andre er stærke på, og hvor det derfor er meget vigtigt, at vi – og det gør vi jo også nu med vores ph.d.-uddannelser, forskeruddannelser – lægger op til en øget internationalisering.

Som fru Ulla Tørnæs understregede, er det utrolig vigtigt, at man har mindst et halvt år i udlandet. Det samkvem, den udveksling og det samarbejde er jo noget, Danmark kan drage fordel af, ligesom vi så forhåbentlig også på nogle områder er i stand til at bidrage internationalt med vor viden og med det, vi står for. Det tæller overalt, mener jeg, i de videregående uddannelser i dag stærkt, at man er i stand til at give uddannelserne et internationalt sigte, og at man bevæger sig på et internationalt niveau.

Der blev rejst spørgsmålet, om al uddannelse, al undervisning skal være forskningsbaseret. Det skal det som hovedregel, mener jeg, men jeg tror også, det blev sagt, at man selvfølgelig ikke kan undgå også at benytte sig af undervisningsassistenter og andet godt personale, som kan bidrage undervejs. Men som princip skal de videregående uddannelser være forskningsbaseret, og jeg minder om, at i »Universiteter i vækst« sætter vi netop som et af vore mål også at øge mulighederne på det felt.

Selve forskeruddannelsen vil jeg ikke sige noget om, som det også er nævnt af andre ordførere er den foreløbig til høring i morgen her i huset, og vi får vel mulighed for efterfølgende også at drøfte den side af sagen.

Jeg vil afsluttende sige om dagsordensforslaget, som jeg forstår hr. Rahbæk Møller vil trække med de meldinger, der er faldet, at jeg for så vidt kan sige det samme, som flere ordførere har sagt, nemlig at der er elementer i det dagsordensforslag, som er væsentlige og relevante

principper, som jeg også kan støtte, men som jeg mener helt tydeligt indgår i »Universiteter i vækst«, og andet indgår i den finanslov for 1995, som nu er vedtaget.

Når jeg vil være skeptisk over for at støtte et dagsordensforslag på det her tidspunkt og af den karakter, er det med den samme begrundelse, som er givet af en række ordførere, nemlig at vi nu sidder midt i et i øvrigt konstruktivt forhandlingsforløb, hvor også hr. Rahbæk Møller deltager og bidrager. Men jeg vil heller ikke afvise, at en vedtagelse af dagsordensforslaget, som det foreligger, ville kunne gribe ind på felter, hvor man må sige at den nye universitetslov har givet universiteterne en kompetence og et selvstyre, som jeg ikke mener vi skal rokke ved på dette tidspunkt. Lad dem nu prøve i fred og ro at leve op til de krav, der er stillet i den nye universitetslov.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Ministeren vurderede, at de 18.000 studerende, man i dag havde på de 12-13 institutioner, var velkvalificerede. Det tvivler jeg da sådan set heller ikke på, men det, der slår mig, er, at der altså er et problem med hensyn til, hvem der er brug for bagefter, og jeg vil godt igen komme ind på økonomistudiet, cand.økon'erne.

I begyndelsen af 1980'erne var det således, at der i Århus var et indtag på 80 til dette studium, og i slutningen af 1980'erne – jeg tror, det var omkring 1989 – var der optaget 300. Vi ved godt, at når vi i dag her i Tinget søger f.eks. sekretærer, er det mange gange, at de, der søger, er overkvalificerede. Meget kunne tyde på, at der bliver for mange uddannet på det område, og så er spørgsmålet, om det er det rigtige antal, man optager.

Der er måske lidt i det, Venstres ordfører sagde, at det antal, der optages på universiteterne, på visse områder i hvert fald er for stort i forhold til, hvad der efterfølgende er brug for. Jeg tror, det er utrolig vigtigt at forholde sig til, at man som studerende også skal have den motivation, at man ved, at der er store chancer for at få et job bagefter, og vi kan som sagt se, at mange af dem, som søger almindelige stillinger, f.eks. sekretærjob, er overkvalificerede. Det synes jeg ministeren skulle tænke meget alvorligt over.